

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

UDTALELSER

DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR DATABESKYTTELSE

Udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning [...] om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked

(2012/C 137/01)

DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR DATABESKYTTELSE
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 16,

under henvisning til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 7 og 8,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾,

under henvisning til anmodningen om en udtalelse i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 —

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. INDLEDNING

1.1. Høring af den tilsynsførende

1. Den 19. december 2011 vedtog Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning [...] om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked ⁽³⁾. Forslaget blev sendt til høring hos den tilsynsførende samme dato.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2011) 883 endelig.

2. Inden forslaget blev vedtaget, havde den tilsynsførende mulighed for at fremsætte uformelle bemærkninger. Der er taget hensyn til mange af disse bemærkninger i forslaget. Som følge heraf er databeskyttelsesgarantierne i forslaget blevet styrket væsentligt.

3. Den tilsynsførende hilser med tilfredshed, at han også formelt blev hørt af Kommissionen, samt at det foreslås, at der henvises til denne udtalelse i præambelen til den retsakt, der skal vedtages.

1.2. Forslagets mål og anvendelsesområde

4. Formålet med forslaget er at modernisere og ændre den eksisterende tekst til direktiv 2005/36/EF (i det følgende benævnt »direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer«). For at nå dette mål foreslår Kommissionen også, at henvisningerne til bestemmelser i det reviderede direktiv om erhvervsmæssige kvalifikationer ændres i de relevante dele af forordning [...] om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (i det følgende benævnt »IMI-forordningen«) ⁽⁴⁾.

1.3. Relevans for databeskyttelse

5. Set ud fra et databeskyttelsessynspunkt er de to vigtigste aspekter af forslaget i) indførelsen af en advarselsordning (artikel 56a), og ii) indførelsen af et europæisk erhvervspas på frivillig basis (artikel 4a, 4b, 4c, 4d og 4e) ⁽⁵⁾. Det er i begge tilfælde planen, at behandlingen af personoplysninger skal finde sted via informationssystemet for det indre marked »IMI«.

⁽⁴⁾ IMI-forordningen er endnu ikke blevet vedtaget. I november 2011 fremsatte den tilsynsførende en udtalelse om Kommissionens forslag. Se: http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2011/11-11-22_IMI_Opinion_DA.pdf

⁽⁵⁾ Medmindre andet er anført, vedrører henvisninger til artikler i dette forslag bestemmelserne i direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer som foreslået af Kommissionen.

6. Advarsler udsendes i princippet, efter at en kompetent myndighed eller domstol i en medlemsstat har truffet en afgørelse, der forbyder en person at udøve sin erhvervs-mæssige virksomhed på dens område⁽¹⁾. Der kan udstedes advarsler vedrørende alle erhvervsudøvere, der er omfattet af direktivet om erhvervs-mæssige kvalifikationer, herunder erhvervsudøvere, der ikke har ansøgt om et europæisk erhvervspas. Når advarslerne er blevet udstedt, lagres de i IMI, og alle medlemsstater og Kommissionen har adgang til dem.
7. Indførelsen af et europæisk erhvervspas indebærer, at der oprettes og lagres et informationsdossier i IMI om de erhvervsudøvere, der frivilligt har tilmeldt sig erhvervspas-ordningen (i det følgende benævnt »IMI-dossieret«). Oplysningerne i IMI-dossieret er tilgængelige for erhvervsudøveren samt for »værtsmedlemsstaten« og »hjemlandet«. Erhvervsudøveren kan til enhver tid anmode om, at oplysninger i IMI-dossieret slettes, blokeres eller berigtiges.
8. Advarselsoplysningerne og nogle af oplysningerne i IMI-dossieret omfatter oplysninger om lovovertrædelser eller administrative sanktioner og kræver derfor øget beskyttelse i henhold til artikel 8, stk. 5, i direktiv 95/46/EF og artikel 10, stk. 5, i forordning (EF) nr. 45/2001. Advarselsordningen kan berøre retten til databeskyttelse for en lang række personer i forskellige erhvervsgrupper i alle medlemsstater, herunder læger, uanset om de faktisk udøver eller agter at udøve deres erhverv uden for deres hjemland.
9. Endvidere rejser forslaget nogle vigtige spørgsmål om, hvordan advarselsystemet og lagerfunktionen vil udvikle sig inden for IMI fremadrettet. Dette er et horisontalt spørgsmål, der også er relevant for det administrative samarbejde på andre politikområder.
- 2. ANALYSE AF FORSLAGET**
- 2.1. Generelt**
10. Den tilsynsførende ser med tilfredshed på de bestræbelser, der er gjort i forslaget på at tage hensyn til databeskyttelses-aspekterne. Den tilsynsførende hilser også velkommen, at et eksisterende informationssystem, nemlig IMI, foreslås anvendt i forbindelse med det administrative samarbejde, som i praksis allerede omfatter en række databeskyttelsesgarantier. Der hersker dog fortsat store betænkeligheder, navnlig med hensyn til advarselsordningen.
11. For at tage hensyn til disse betænkeligheder henstiller den tilsynsførende, at det præciseres utvetydigt i forslaget, i
- hvilke konkrete tilfælde der kan udsendes advarsler, at det klart afgrænses, hvilken form for personoplysninger der kan medtages i advarslerne, og at behandlingen begrænses til det strengt nødvendige under hensyn til proportionaliteten og afvejningen af rettigheder og interesser. Forslaget bør navnlig:
- utvetydigt bestemme, at advarsler kun kan udsendes, efter at en kompetent myndighed eller domstol i en medlemsstat har truffet en afgørelse, der forbyder en person at udøve sin erhvervs-mæssige virksomhed på dens område
 - anføre, at indholdet af advarslen ikke må indeholde yderligere detaljer vedrørende omstændighederne omkring og begrundelsen for forbuddet
 - præcisere den periode, for hvilken advarslerne opretholdes, og begrænse den til det strengt nødvendige, og
 - sikre, at advarslerne kun udsendes til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, og at disse myndigheder holder de modtagne advarselsoplysninger fortrolige og ikke videregiver eller offentliggør dem.
- 2.2. Advarsler**
- De advarselsordninger, som Kommissionen har foreslået*
12. Med artikel 56a indføres to — til en vis grad forskellige — advarselsordninger for to forskellige kategorier af erhvervsudøvere.
- Med artikel 56a, stk. 1 indføres en advarselsordning for alment praktiserende læger og speciallæger, sygeplejersker, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, farmaceuter og visse andre erhverv. Det skal fremgå af advarslerne, »hvilke erhvervsudøvere« der af de nationale myndigheder eller domstole har fået »forbud mod«, også midlertidigt, at udøve erhvervs-mæssig virksomhed på den pågældende medlemsstats område. Advarsler kan udsendes af de kompetente myndigheder i enhver medlemsstat og skal stiles til de kompetente myndigheder i alle andre medlemsstater samt til Kommissionen.
 - Med artikel 56a, stk. 2 oprettes der en supplerende advarselsordning for de erhverv, der ikke allerede er omfattet af advarselsordningen i henhold til artikel 56a, stk. 1 (eller af den advarselsordning, der allerede gælder i henhold til direktiv 2006/123/EF⁽²⁾). Her skal den pågældende medlemsstat udsende advarslerne »efter at have fået faktisk kendskab til adfærd, specifikke handlinger eller omstændigheder forbundet med denne virksomhed, som kan forårsage alvorlige skader på menneskers sundhed og sikkerhed eller på miljøet i andre

⁽¹⁾ Artikel 56a, stk. 2 bør præciseres for at slå helt fast, at dette ikke blot er tilfældet for advarsler i henhold til artikel 56a, stk. 1, der finder anvendelse på personale inden for sundhedsvæsenet, men også for advarsler i henhold til artikel 56a, stk. 2, der finder anvendelse på personale uden for sundhedsvæsenet. Se punkt 24-27 i denne udtalelse.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

medlemsstater«. Advarslerne sendes til »de øvrige berørte medlemsstater og Kommissionen«. Det fremgår endvidere af forslaget, at »oplysningerne ikke må gå ud over, hvad der er nødvendigt for at identificere den pågældende erhvervsudøver, og skal indeholde en henvisning til den kompetente myndigheds afgørelse, hvorved erhvervsudøveren får forbud mod at udøve erhvervs-mæssig virksomhed».

Generelt

13. Den tilsynsførende noterer sig oprettelsen af en begrænset advarselsordning på europæisk plan med henblik på at udveksle oplysninger mellem de berørte kompetente myndigheder om erhvervsudøvere, der har fået forbud mod at udøve deres erhverv i en medlemsstat, af hensyn til væsentlige offentlige interesser som f.eks. i erhverv, hvor menneskers liv, sundhed og sikkerhed (samt dyrevelfærd) er af afgørende betydning, eller i andre erhverv i situationer, hvor dette er berettiget for at forhindre alvorlig skade på sundheden og sikkerheden eller miljøet.
14. Den tilsynsførende finder dog, at advarselsordningerne fortsat skal være forholdsmæssigt afpassede.
15. I den henseende hilser den tilsynsførende forbedringerne af teksten som følge af hans uformelle bemærkninger velkommen. Selv om disse forbedringer skal præciseres yderligere, synes de at have til formål at begrænse advarsler til erhvervsudøvere, som har fået forbud mod at udøve deres erhverv ved en afgørelse truffet af en kompetent myndighed, og synes at udelukke mulighederne for at udsende advarsler, der blot er baseret på mistanker eller klager mod en erhvervsudøver, medmindre dette er underbygget af klare beviser og har ført til en formel afgørelse fra den kompetente myndighed eller domstol, som har forbudt den pågældende person at udøve sin virksomhed. Dette kan bidrage til at garantere retssikkerheden og til overholdelsen af princippet om uskyldsformodning.
16. Ud over henstillingen om nærmere præciseringer af betingelserne for udsendelse af advarsler og advarslernes indhold vedrører den tilsynsførendes største betænkeligheder opbevaringsperioderne. Bestemmelserne om nøjagtigheden og ajourføringen af advarsler samt om modtagerne kunne også forbedres yderligere. Endelig bør der udtrykkeligt fastsættes fortrolighedsforpligtelser i direktivet.

Opbevaringsperioder

17. En af den tilsynsførendes andre store betænkeligheder vedrører selve advarselsordningens karakter. Spørgsmålet er, om de advarsler, der er omhandlet i forslaget,
 - kun vil forblive i IMI for et begrænset tidsrum som en advarsel om en nødsituation, der kræver øjeblikkelig handling, eller
 - om advarselsordningen vil munde ud i en database, hvor advarseloplysningerne lagres i længere tid, og som praktisk talt vil udgøre en EU-dækkende sortliste

over erhvervsudøvere, herunder læger, som de kompetente myndigheder rutinemæssigt vil sammenholde disse erhvervsudøvere med.

18. Som det blev bemærket i vores udtalelse om IMI-forslaget⁽¹⁾, er der »stor forskel på at anvende en alarmmekanisme som et kommunikationsværktøj til at advare kompetente myndigheder om en særlig overtrædelse eller mistanke og på at opbevare denne advarsel i en database i en forlænget eller endog ubegrænset periode«.
19. Den tilsynsførende er betænkelig ved, at det i den foreslåede artikel 56a, stk. 5, overlades til Kommissionen — i delegerede retsakter — at fastlægge, hvor længe advarsler skal forblive i IMI. Den tilsynsførende henstiller, at disse centrale bestemmelser, der fastlægger selve karakteren af den foreslåede advarselsordning og dermed udgør væsentlige elementer, kommer til udtryk i teksten til selve det foreslåede direktiv.
20. Set ud fra et databeskyttelsessynspunkt ville det være bedre, hvis alle advarsler, der indføres i ordningen, blev slettet efter en forud fastsat, rimelig kort periode, som skal regnes fra det tidspunkt, hvor advarslen blev udsendt. Denne periode bør være tilstrækkeligt lang (f.eks. seks måneder) til, at de kompetente myndigheder, der modtager en advarsel, kan stille opfølgende spørgsmål via IMI og beslutte, om de skal træffe specifikke foranstaltninger inden for rammerne af deres kompetence baseret på de modtagne oplysninger. Perioden bør dog begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt for dette mål.
21. Hvis der derimod er et klart begrundet behov for længerevarende opbevaring, henstiller den tilsynsførende, at det som et minimum bør kræves i forslaget, at den udstedende myndighed sletter en advarsel umiddelbart efter, at det forbud, der udløste advarslen, ikke længere gælder (f.eks. som følge af en klage, eller fordi forbuddet var tidsbegrænset). Det bør også undgås, at en advarsel uden grund kommer til at gælde på ubestemt tid, måske selv efter, at den pågældende erhvervsudøver er gået på pension eller afgået ved døden.

Indholdet af advarsler i henhold til artikel 56a, stk. 1

22. Den tilsynsførende ser med tilfredshed på de præciseringer, der allerede er foretaget i udkastet med hensyn til advarslernes indhold. Der er dog fortsat behov for yderligere præciseringer for at sikre, at der ikke hersker nogen tvivl om, at indholdet af advarsler i henhold til artikel 56a, stk. 1, er klart begrænset til i) de personoplysninger, der er nødvendige for at identificere den pågældende erhvervsudøver, ii) den omstændighed, at erhvervsudøveren har fået forbud mod at udøve sin erhvervs-mæssige virksomhed, iii) spørgsmålet om, hvorvidt forbuddet er midlertidigt (indtil resultatet af en klageprocedure foreligger) eller endeligt, iv) for hvilken periode forbuddet gælder, og v) identiteten af den kompetente myndighed, der udstedte afgørelsen (også med angivelse af det land, hvor afgørelsen blev udstedt).

⁽¹⁾ Se punkt 57-59.

23. Den tilsynsførende henstiller endvidere, at det udtrykkeligt præciseres i forslaget, at advarslerne ikke bør indeholde flere konkrete oplysninger vedrørende omstændighederne omkring og begrundelsen for forbuddet. I denne henseende bemærker den tilsynsførende, at der kan stilles opfølgende spørgsmål inden for rammerne af de sædvanlige bilaterale informationsudvekslinger, når det er nødvendigt at få sådanne supplerende oplysninger. IMI kan også anvendes til at give sagsbehandlere supplerende generiske oplysninger om de nationale procedurer for at hjælpe dem med at forstå oplysninger, som er baseret på et andet lands nationale procedurer.

Betingelser for at udsende advarsler og indholdet af sådanne advarsler i henhold til artikel 56a, stk. 2

24. Af hensyn til retssikkerheden er det afgørende, at betingelserne for at udsende advarsler i henhold til artikel 56a, stk. 2, præciseres utvetydigt. I den nuværende tekst står der: »efter at have fået faktisk kendskab til adfærd, specifikke handlinger eller omstændigheder forbundet med denne virksomhed, som kan forårsage alvorlige skader på menneskers sundhed og sikkerhed eller på miljøet i andre medlemsstater«. Disse bestemmelser er ikke i sig selv tilstrækkeligt klare og giver sagsbehandlerne for stor manøvrermargin til at afgøre, om der skal udsendes en advarsel eller ej.

25. Det vigtige i denne forbindelse er, at det ikke fremgår klart af ordlyden »faktisk kendskab«, om der kun kræves en rimelig mistanke om en form for overtrædelse eller anden begivenhed, eller om omstændighederne skal undersøges fuldt ud og fastlægges gennem en eller anden form for administrativ procedure, før der kan udsendes en advarsel.

26. I den reviderede udgave af forslaget henvises der til den kompetente myndigheds afgørelse, hvorved erhvervsudøveren får forbud mod at udøve erhvervmæssig virksomhed. Dette er en væsentlig forbedring sammenlignet med tidligere udgaver og synes efter vores opfattelse at antyde, at der kun kan udsendes advarsler, hvis den pågældende erhvervsudøver allerede har fået pålagt et forbud baseret på en afgørelse fra den pågældende kompetente myndighed.

27. Teksten bør dog forbedres yderligere ved utvetydigt at præcisere kravet om, at advarslen skal være baseret på en forudgående afgørelse fra en domstol eller kompetent myndighed, hvorved en erhvervsdrivende får forbud mod at udøve sin erhvervmæssige virksomhed. Dette skulle garantere retssikkerheden og forhindre misforståelser.

28. Det bør ligesom i artikel 56a, stk. 1, præciseres, at indholdet af advarslerne klart skal være begrænset til i) de personoplysninger, der er nødvendige for at identificere den pågældende erhvervsudøver, ii) den omstændighed, at erhvervsudøveren har fået forbud mod at udøve sin erhvervmæssige virksomhed, iii) spørgsmålet om, hvorvidt forbuddet er midlertidigt (indtil resultatet af en klageprocedure foreligger) eller endeligt, iv) for hvilken periode

forbuddet gælder, og v) identiteten af den kompetente myndighed, der udstedte afgørelsen (også med angivelse af det land, hvor afgørelsen blev udstedt).

Modtagerne af de i artikel 56a, stk. 2, omhandlede advarsler

29. I henhold til artikel 56a, stk. 2, skal advarslerne sendes til »de øvrige berørte medlemsstater og Kommissionen«. Den tilsynsførende henstiller, at teksten ændres, så der kommer til at stå, at advarslerne skal sendes til »de kompetente myndigheder i andre berørte medlemsstater og Kommissionen«. Formuleringen med »kompetente myndigheder« anvendes allerede i artikel 56a, stk. 1, med hensyn til de i dette stykke omhandlede advarsler ⁽¹⁾.

Nøjagtighed og ajourføringer

30. Den tilsynsførende henstiller også, at det i forslaget klart kræves, at den kompetente myndighed, der uploader advarsler, foretager en periodisk gennemgang af, om advarslerne er ajourførte, samt at advarsler omgående berigtiges og trækkes tilbage, hvis de oplysninger, som de indeholder, ikke længere er nøjagtige eller skal ajourføres. Det ville også være nyttigt at sikre, at den omstændighed, at en erhvervsudøver har indgivet en klage over en »advarsel« i henhold til artikel 56a, stk. 4, eller har krævet, at advarslen berigtiges, blokeres eller slettes, registreres i advarselsoplysningerne (f.eks. ved at udsende en ajourført advarsel) ⁽²⁾.

Advarslers fortrolighed, videregivelse og offentliggørelse

31. Den tilsynsførende er klar over, at medlemsstaternes lovgivning og praksis er forskellig med hensyn til, i hvilket omfang oplysninger om disciplinære eller strafferetlige sanktioner mod lægefagligt personale og andre erhvervsudøvere deles med de kompetente myndigheder, andre berørte organisationer (såsom hospitaler) og den brede offentlighed. I et lille antal lande er sortlister vedrørende visse erhverv offentligt tilgængelige på internettet for alle. Andre indtager en anden holdning og giver kun offentligheden adgang til hvidlister, dvs. lister over erhvervsudøvere, der har tilladelse til at praktisere.

32. Så længe sådan forskellig praksis og national lovgivning eksisterer side om side, henstiller den tilsynsførende, at direktivet pålægger alle berørte kompetente myndigheder en fortrolighedsforpligtelse med hensyn til de advarselsoplysninger, som de modtager fra en anden medlemsstat, medmindre oplysningerne blev offentliggjort i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, der udsendte advarslen.

⁽¹⁾ For øvrigt hilser den tilsynsførende velkommen, at der — ikke som det var tilfældet med advarsler i henhold til artikel 56a, stk. 1 — henvises til »øvrige berørte medlemsstater« og ikke »samtlige øvrige medlemsstater«.

⁽²⁾ Det bemærkes, at en begrænsning af advarsleens indhold til de strengt nødvendige og mest faktuelle og objektive oplysninger — såsom hvorvidt en kompetent myndighed eller domstol har truffet en bestemt form for afgørelse (f.eks. et midlertidigt forbud mod aktiviteterne) — også ville bidrage til at mindske antallet af anmodninger om berigtigelse, blokering eller sletning af en advarsel, da det ville gøre det vanskeligere at anfægte nøjagtigheden af sådanne oplysninger.

2.3. Europæisk erhvervspas

33. Den tilsynsførende hilser det velkommen, at Kommissionen som følge af hans uformelle bemærkninger i væsentlig grad har forbedret klarheden, retssikkerheden og databeskyttelsesgarantierne, jf. artikel 4a i forslaget.
34. Resten af den tilsynsførendes betænkeligheder vedrører artikel 4e, stk. 1, i forslaget, ifølge hvilken »de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet ajourfører det pågældende IMI-dossier rettidigt med oplysninger om disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller om andre alvorlige, konkrete forhold, der vil kunne få følger for pasindehaverens udøvelse af en virksomhed i henhold til dette direktiv«.
35. Artikel 4e, stk. 1, supplerer de eksisterende bestemmelser i artikel 56, stk. 2, der allerede tillader bilaterale udvekslinger på samme vilkår. Det kræves navnlig i den eksisterende artikel 56, stk. 2, at »de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet udveksler oplysninger om disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller om andre alvorlige, konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelsen af en virksomhed i henhold til dette direktiv«.
36. Den tilsynsførende ser tre væsentlige problemfelter i disse bestemmelser:
- Betingelserne for ajourføring af IMI-dossieret i henhold til artikel 4e, stk. 1 og indholdet af sådanne ajourføringer*
37. For det første giver disse bestemmelser sagsbehandlerne en stor manøvremargin til at afgøre, om IMI-dossieret skal ajourføres eller ej. Med hensyn til den manglende klarhed i betingelserne for udsendelse af advarsler i henhold til artikel 56a, stk. 2, ville det af ovennævnte grunde også her være ønskeligt, hvis der blev foretaget yderligere præciseringer. Den tilsynsførende så gerne mindst et krav om, at disse ajourføringer skal foretages »uanset uskyldsformodningen«⁽¹⁾. En mere tilfredsstillende løsning ville være, hvis direktivet (som det var tilfældet med ovennævnte gennemgang af advarsler i henhold til artikel 56a, stk. 2) indeholdt et krav om, at eventuelle ajourføringer skal være baseret på en forudgående afgørelse fra en domstol eller kompetent myndighed, hvorved en erhvervsdrivende får forbud mod at udøve sin erhvervsdrivende virksomhed. Dette burde garantere retssikkerheden og forhindre fejlfortolkning.
38. Det bør også, som i forbindelse med advarsler i henhold til artikel 56a, præciseres, at indholdet af ajourføringen skal være begrænset til i) den omstændighed, at erhvervsudøveren har fået forbud mod at udøve sin erhvervsdrivende virksomhed, ii) spørgsmålet om, hvorvidt forbuddet er

midlertidigt (i afventen af resultatet af en klageprocedure) eller endeligt, iii) for hvilken periode forbuddet gælder, og v) identiteten af den kompetente myndighed, der udstedte afgørelsen (også med angivelse af det land, hvor afgørelsen blev udstedt). Det bør undgås at oplyse flere detaljer, f.eks. om forbuddet er et resultat af en straffedom eller en disciplinær foranstaltning, og hvilke overtrædelser der blev begået. Hvis en berørt myndighed kræver sådanne oplysninger i en bestemt sag, kan den altid udbede sig sådanne supplerende oplysninger inden for rammerne af en bilateral informationsudveksling (via IMI, men uden for IMI-dossieret).

Opbevaringsperioder

39. For det andet er IMI-dossieret i modsætning til bilaterale informationsudvekslinger efter den eksisterende bestemmelse i artikel 56, stk. 2, der for øjeblikket kun opbevares i IMI-systemet i seks måneder efter sagens afslutning, beregnet til at forblive i IMI for et potentielt længere tidsrum. Derfor bør der træffes passende foranstaltninger til at sikre, at eventuelle henvisninger til disciplinære eller strafferetlige sanktioner, som er truffet, eller til eventuelle andre alvorlige, konkrete forhold, slettes af IMI-dossieret rettidigt, når det ikke længere er nødvendigt at få adgang til disse oplysninger.
40. Den foreslåede henvisning til sletning, når »det ikke længere er nødvendigt at få adgang«, er nyttigt, men efter vores opfattelse ikke tilstrækkelig til at garantere konsistens og retssikkerhed. Den tilsynsførende henstiller derfor, at der i forslaget fastsættes en tilstrækkeligt kort opbevaringsperiode for de udvekslede oplysninger. Med hensyn til opbevaringsperioder for advarsler ville det af ovennævnte grunde være ønskeligt, hvis disse oplysninger kun blev lagret i IMI, så længe det er nødvendigt for, at den modtagende myndighed kan træffe de relevante foranstaltninger (f.eks. en periode på seks måneder til at træffe undersøgelses- eller håndhævelsesforanstaltninger).
41. Hvis lovgiverne derimod vælger »længerevarende« lagring af forbuddet i IMI-dossieret, henstiller den tilsynsførende, at det som et minimum kræves i forslaget, at den udstedende myndighed sletter enhver henvisning til forbuddet, når det ikke længere er i kraft (f.eks. som følge af en klage, eller fordi forbuddet var tidsbegrænset).

2.4. Fremadrettet

42. Den tilsynsførende henstiller, at Kommissionen, såfremt brugen af erhvervspasset og IMI bliver mere udbredt (dette kan ske for nogle eller alle de lovregulerede erhverv, der er omfattet af advarselsordningen), fremadrettet tager op til revision, om de i artikel 56a omhandlede advarselsordninger fortsat er nødvendige, og om de ikke kan erstattes af en mere begrænset og ud fra et databeskyttelses-synspunkt mindre indgribende ordning. Det kan til den tid f.eks. overvejes, om informationsudvekslingen i stedet for advarsler, som skal sendes til alle medlemsstater, kan begrænses til de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet, der har adgang til den berørte erhvervsdrivendes erhvervspas og IMI-dossieret.

⁽¹⁾ Tilsvarende henvisninger til uskyldsformodning er allerede medtaget i artikel 10, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EF af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 45).

2.5. Høring af den tilsynsførende og de nationale databeskyttelsesmyndigheder om delegerede retsakter

43. Endelig henstiller den tilsynsførende endvidere, at den tilsynsførende og Artikel 29-Gruppen, når de nationale databeskyttelsesmyndigheder også er repræsenteret, høres inden vedtagelsen af delegerede retsakter, jf. artikel 56a, stk. 5, og af eventuelle andre delegerede retsakter, der vedtages i medfør af artikel 58, og som kan have betydning for databeskyttelse. Forud for denne høring bør der gennemføres en konsekvensanalyse af databeskyttelsen⁽¹⁾.

3. KONKLUSIONER

44. Den tilsynsførende noterer sig oprettelsen af en begrænset advarselsordning på europæisk plan med henblik på at udveksle oplysninger om erhvervsudøvere, der har fået forbud mod at udøve deres erhverv i en medlemsstat, såfremt dette er berettiget af hensyn til væsentlige offentlige interesser.

45. Den tilsynsførende finder dog, at advarselsordningerne fortsat skal være forholdsmæssigt afpassede.

46. Den tilsynsførende henstiller navnlig:

- at det præciseres utvetydigt i forslaget, i hvilke konkrete tilfælde der kan udsendes advarsler, at det klart afgrænses, hvilke personoplysninger der kan medtages i advarslerne, og at behandlingen begrænses til det strengt nødvendige under hensyn til proportionaliteten og afvejningen af rettigheder og interesser
- at forslaget i denne henseende utvetydigt bestemmer, at advarsler kun kan udsendes, efter at en kompetent myndighed eller domstol i en medlemsstat har truffet en afgørelse, der forbyder en person at udøve sin erhvervsmæssige virksomhed på dens område
- at det anføres, at indholdet af advarslen ikke må indeholde mere konkrete oplysninger vedrørende omstændighederne omkring og begrundelsen for forbuddet

— at den periode, for hvilken advarslerne opretholdes, præciseres og begrænses til det strengt nødvendige, og

— at det sikres, at advarslerne kun udsendes til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, og at disse myndigheder holder de modtagne advarselsoplysninger fortrolige og ikke videregiver eller offentliggør dem, medmindre oplysningerne blev offentliggjort i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, der sendte dem.

47. Med hensyn til det europæiske erhvervspas og det hertil knyttede IMI-dossier henstiller den tilsynsførende, at betingelserne for medtagelse af oplysninger om disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller eventuelle andre alvorlige, konkrete forhold i dossieret og indholdet af de oplysninger, der skal medtages, præciseres yderligere, og henstiller tillige, at der indføres en klar begrænsning af opbevaringsperioderne.

48. Den tilsynsførende henstiller endvidere, at Kommissionen, såfremt brugen af erhvervspasset og IMI bliver mere udbredt, fremadrettet tager op til revision, om de i artikel 56a omhandlede advarselsordninger fortsat er nødvendige, og om de ikke kan erstattes af en mere begrænset og ud fra et databeskyttelsessynspunkt mindre indgribende ordning.

49. Endelig henstiller den tilsynsførende yderligere, at den tilsynsførende og Artikel 29-Gruppen, når de nationale databeskyttelsesmyndigheder også er repræsenteret, høres inden vedtagelsen af delegerede retsakter, jf. artikel 56a, stk. 5, og af eventuelle andre delegerede retsakter, der vedtages i medfør af artikel 58, og som kan have betydning for databeskyttelse. Forud for denne høring bør der gennemføres en konsekvensanalyse af databeskyttelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. marts 2012.

Giovanni BUTTARELLI
Europæisk assisterende tilsynsførende for
databeskyttelse

⁽¹⁾ Se også den tilsynsførendes udtalelse om forslaget til forordning om IMI, punkt 29-32.